

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
VETERINARIJOS ĮSTATYMO NR. I-2110 2, 6, 7, 14, 15, 16 IR 19 STRAIPSNIŲ,
ANTROJO SKIRSNIO PAVADINIMO, PRIEDO PAKEITIMO, 4 STRAIPSNIO
PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 21 STRAIPSNIU
ĮSTATYMAS**

2020 m. birželio 29 d. Nr. XIII-3206
Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 2 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Gyvūno ženklėjimas** – gyvūno žymėjimas išoriniu ženklu, tatuiruote ar mikroschema.
2. **Gyvūnų laikymo vieta** – pastatas arba tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, bet kuri vieta, kur gyvūnai yra laikomi, auginami ir prižiūrimi.
3. **Gyvūnų užkrečiamosios ligos apsauginė zona** (toliau – apsauginė zona) – Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos oficialiai kontroliuojama gyvūnų užkrečiamosios ligos grėsmės teritorija aplink gyvūnų užkrečiamosios ligos židinį, kurioje taikomos užkrečiamosios ligos kontrolės priemonės, neleidžiančios ligos sukėlėjams plisti iš šios teritorijos.
4. **Gyvūnų užkrečiamosios ligos buferinė zona** (toliau – ligos buferinė zona) – Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos oficialiai kontroliuojama gyvūnų užkrečiamosios ligos grėsmės teritorija, kuri yra aplink tos ligos židinį, apsauginę ir priežiūros zonas, arba teritorija, kurioje nustatyta laukinių gyvūnų užkrečiamosios ligos atvejų, bet tos ligos sukėlėjų ūkinių gyvūnų laikymo vietose dar nenustatyta, kurioms taikomos gyvūnų užkrečiamosios ligos kontrolės priemonės, neleidžiančios plisti ligos sukėlėjams.
5. **Gyvūnų užkrečiamosios ligos priežiūros zona** (toliau – priežiūros zona) – Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos oficialiai kontroliuojama gyvūnų užkrečiamosios ligos grėsmės teritorija aplink gyvūnų užkrečiamosios ligos apsauginę zoną, kurioje taikomos užkrečiamosios ligos kontrolės priemonės, neleidžiančios ligos sukėlėjams plisti iš gyvūnų užkrečiamosios ligos apsauginės zonos.
6. **Išlauka** – laikotarpis nuo paskutinio veterinarinio vaisto naudojimo gyvūnams nurodytomis sąlygomis iki maisto iš tokių gyvūnų gavimo, būtinas apsaugoti visuomenės sveikatą ir užtikrinti, kad tokiam maiste esantys veikliųjų ir pagalbinių medžiagų liekanų kiekiai neviršija nustatytos didžiausios veterinarinio vaisto medžiagų liekanų koncentracijos.

7. **Privati veterinarijos praktika** – veterinarijos gydytojo veikla, apimanti gyvūnų sveikatos priežiūrą (anamnezės surinkimą, gyvūno sveikatos būklės vertinimą, ligų diagnozavimą, profilaktiką ir gydymą), gyvūno gaišimo priežasčių nustatymą ir kitas teisės aktais pavestas funkcijas.

8. **Privatus veterinarijos gydytojas** – pagal veterinarijos veiklą reglamentuojančius teisės aktus privačia veterinarijos praktika užsiimantis veterinarijos gydytojas.

9. **Ūkinių gyvūnų apskaita** – ūkinių gyvūnų apskaitos žurnaluose arba kompiuterinėje laikmenoje daromi įrašai apie laikymo vietoje esančius ūkinius gyvūnus, jų perkėlimą ir kaitą.

10. **Valstybinė veterinarinė priežiūra** – Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos veikla, apimanti metodinės pagalbos valstybinės veterinarinės kontrolės subjektams teikimą, prižiūrėjimą, kaip šie subjektai laikosi veterinarijos sritį reglamentuojančiuose teisės aktuose, įskaitant Reglamentą (ES) 2017/625, nustatytų reikalavimų, kontroliavimą, ar tinkamai tuos reikalavimus vykdo, ir kitų priemonių, užtikrinančių tinkamą veterinarijos sritį reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų laikymąsi, įgyvendinimą.

11. **Valstybinės veterinarinės kontrolės subjektas** (toliau – veterinarinės kontrolės subjektas) – fizinis ar juridinis asmuo, kita organizacija ar jos filialas (filialai), tvarkantys gyvūninius produktus, pašarus ir jų priedus, šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius, genetinės medžiagos produktus, naudojančius veterinarinius vaistus ir veterinarines priemones, laikantys, naudojančius, vežantys gyvūnus ar jais prekiaujantys arba vykdančius kitą veterinarijos reikalavimus reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytą veiklą, kurią pagal kompetenciją kontroliuoja Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba.

12. **Veterinarija** – mokslo ir praktinės veiklos sritis, apimanti gyvūnų priežiūrą, gerovę ir apsaugą, jų ligų diagnostiką, gydymą ir prevenciją, gyvūninių produktų, šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių, genetinės medžiagos produktų, veterinarinių vaistų ir veterinarinių priemonių, pašarų ir jų priedų tvarkymą ir valstybinę veterinarinę priežiūrą, teritorijos apsaugą nuo gyvūnų užkrečiamųjų ligų ir šių ligų kontrolę.

13. **Veterinarijos gydytojas rezidentas** – veterinarijos gydytojas, studijuojantis pagal veterinarijos mokslų veterinarijos studijų krypties rezidentūros studijų programą.

14. **Veterinarijos praktikos licencija** – Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos išduodamas dokumentas, kuriuo patvirtinama, kad veterinarijos gydytojas turi teisę verstis privačia veterinarijos praktika.

15. **Veterinarinės medicinos rezidentūra** – universitetinės veterinarijos mokslų veterinarijos studijų krypties studijos, skirtos asmenims, turintiems veterinarijos mokslų magistro kvalifikacinį laipsnį (arba jam lygiavertę aukštojo mokslo kvalifikaciją) ir siekiantiems įgyti veterinarinės medicinos praktikos specializaciją.

16. **Veterinarinės medicinos rezidentūros bazė** – universitetas, vykdamas veterinarinės medicinos rezidentūrą, ir (ar) kitas žemės ūkio ministro nustatyta tvarka universiteto įvertintas ir parinktas juridinis asmuo, kita organizacija, juridinio asmens ar kitos organizacijos padalinys (filialas, atstovybė) veterinarinės medicinos rezidentūros studijų programos praktinei daliai vykdyti.

17. **Veterinarinės priemonės** – veterinariniai biocidiniai produktai, veterinarinėje medicinoje naudojami įrankiai, medžiagos.

18. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos yra apibrėžtos Lietuvos Respublikos farmacijos įstatyme, Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme, Lietuvos Respublikos maisto įstatyme, Lietuvos Respublikos pašarų įstatyme ir Reglamente (ES) 2017/625.“

2 straipsnis. 4 straipsnio pripažinimas netekusiu galios

Pripažinti netekusiu galios 4 straipsnį.

3 straipsnis. Antrojo skirsnio pavadinimo pakeitimas

Pakeisti antrojo skirsnio pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

„ANTRASIS SKIRSNIS

VETERINARIJOS VALSTYBINIS REGLAMENTAVIMAS“.

4 straipsnis. 6 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 6 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba:

1) tvirtina gyvūnų užkrečiamųjų ligų valstybinės stebėsenos ir (ar) kontrolės programas ir atlieka gyvūnų užkrečiamųjų ligų valstybinę stebėseną ir kontrolę;

2) atlieka valstybinę veterinarinę priežiūrą;

3) kontroliuoja, kaip laikomasi gyvūnų, šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių, gyvūninių produktų, genetinės medžiagos produktų, veterinarinių vaistų, veterinarinių priemonių, pašarų ir pašarų priedų įvežimo į Europos Sąjungą, įskaitant tranzitą, ir eksporto reikalavimų;

4) ima mėginius ir atlieka gyvūnų užkrečiamųjų ligų laboratorinius tyrimus, gyvūnų susirgimų įvairiomis ligomis diagnostinius tyrimus, mokslinį rizikos, susijusios su gyvūnų sveikata, gerove, pašarais, pašarų priedais, veterinariniais vaistais, veterinarinėmis priemonėmis, šalutiniais gyvūniniais produktais ir jų gaminiais, gyvūniniais produktais, genetinės medžiagos produktais, vertinimą;

5) atlieka maistinių gyvūnų, gyvūninių produktų, šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių užterštumo kenksmingosiomis medžiagomis, įskaitant pesticidus ir kitus teršalus, veterinarinių vaistų liekanomis, mikroorganizmais valstybinę stebėseną, imdama ir tirdama mėginius;

6) siekdama saugoti, kad į Lietuvos Respublikos teritoriją nepatektų gyvūnų užkrečiamųjų ligų sukėlėjų, organizuoja gyvūnų apsaugą nuo užkrečiamųjų ligų, o joms atsiradus – tokių ligų protrūkių likvidavimą, kontroliuoja, kad eksportuojami gyvūnai, šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai, gyvūniniai produktai, genetinės medžiagos produktai atitiktų Europos Sąjungos, Lietuvos Respublikos ir importuojančios trečiosios šalies reikalavimus;

7) nustato atskirų rūšių gyvūnų sveikatos, Lietuvos Respublikos teritorijos apsaugos nuo gyvūnų užkrečiamųjų ligų, šių ligų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo reikalavimus, veterinarinių receptų ir veterinarinių vaistų paraiškų rašymo taisykles, veterinarinės kontrolės subjektų registravimo, tvirtinimo tvarką;

8) kontroliuoja gyvūnų sveikatos reikalavimų laikymąsi, veterinarinių vaistų, veterinarinių priemonių naudojimą, pašarų ir pašarų priedų, šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių, genetinės medžiagos produktų, gyvūninių produktų gamybą (gavybą), tiekimą rinkai ir naudojimą;

9) tvirtina privalomuosius biologinio saugumo priemonių reikalavimus atskirų rūšių ūkinių gyvūnų laikymo vietose;

10) kartu su kitomis valstybės institucijomis ir įstaigomis vykdo apsaugos nuo bendrų žmonėms ir gyvūnams užkrečiamųjų ligų, taip pat kitų gyvūnų užkrečiamųjų ligų likvidavimo, profilaktikos ar apsaugos priemones;

11) išduoda veterinarijos praktikos licencijas, veterinarinių biocidinių produktų autorizavimo liudijimus, teisės aktų nustatyta tvarka tvirtina, registruoja veterinarinės kontrolės subjektus, jų veiklos vietas;

12) prižiūri ūkinių gyvūnų laikymo vietų registravimą ir jose laikomų ūkinių gyvūnų ženklavinimą ir apskaitą, tikrina ženklavinimo ir registravimo reikalavimų laikymąsi;

13) taiko Reglamento (ES) 2017/625 138 straipsnio 2 dalyje nustatytas rinkos ribojimo ir kitas poveikio priemones, skiria Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekse nustatytas administracines nuobaudas ir poveikio priemones veterinarinės kontrolės subjektams fiziniams asmenims ar juridinių asmenų vadovams ar kitiems atsakingiems asmenims, pažeidusiems veterinarijos veiklą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus;

14) pagal kompetenciją palaiko ryšius su užsienio valstybių atitinkamomis institucijomis ir tarptautinėmis organizacijomis, keičiasi informacija, atstovauja Lietuvai užsienio valstybėse ar tarptautinėse organizacijose veterinarijos klausimais;

15) atlieka kitas įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytas funkcijas.“

5 straipsnis. 7 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 7 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„7 straipsnis. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos pareigūnų teisės, teismo leidimų atlikti kontrolės veiksmus išdavimas

1. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos pareigūnai, vykdydami valstybinę veterinarinę priežiūrą, be teisių, nustatytų kituose įstatymuose ir teisės aktuose, pagal savo kompetenciją turi teisę:

1) taikyti Reglamento (ES) 2017/625 14 straipsnyje nustatytus oficialios kontrolės metodus ir priemones;

2) nekliudomi patekti į veterinarinės kontrolės subjektų patalpas, transportą ar teritoriją, kurioje veterinarinės kontrolės subjektai vykdo Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos kontroliuojamą veiklą, šių subjektų darbo valandomis;

3) kai yra įtarimų dėl veterinarijos veiklą reglamentuojančių teisės aktų pažeidimo, bet kuriuo metu patekti į veterinarinės kontrolės subjektų transportą, teritoriją ir patalpas;

4) gauti ar paimti iš veterinarinės kontrolės subjektų visus valstybinei veterinarinei priežiūrai reikalingus dokumentus ir susijusią informaciją, gauti informaciją, būtiną epizootinei būklei, gyvūnų ligų priežastims nustatyti;

5) reikalauti, kad tikrinami veterinarinės kontrolės subjektai ar jų įgalioti asmenys duotų paaiškinimus raštu ar žodžiu patikrinimo vietoje ar atvyktų duoti paaiškinimų į tyrimą atliekančio pareigūno tarnybines patalpas;

6) nepažeisdami teisės aktų, reglamentuojančių asmens duomenų tvarkymą ir fizinių asmenų privataus gyvenimo neliečiamumą, fotografuoti, daryti garso ir vaizdo įrašus;

7) imti mėginius laboratoriniams tyrimams;

8) atlikdami jiems pavestas funkcijas, pasitelkti į pagalbą kitų valstybės ir savivaldybės institucijų ir įstaigų pareigūnus;

9) nustačius užkrečiamąją ar įtarus labai pavojingą gyvūnų ligą, vadovaudamiesi šio įstatymo 15 straipsniu, duoti privalomus nurodymus fiziniams ar juridiniams asmenims, kitoms organizacijoms ar jų filialams dėl gyvūnų skerdimo ar nužudymo ir sunaikinimo, transporto, teritorijos, patalpų ar įrangos kenksmingumo pašalinimo, pašarų ar pašarų priedų, gyvūninių produktų, šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių, genetinės medžiagos produktų, veterinarinių vaistų ir veterinarinių priemonių kenksmingumo pašalinimo, perdirbimo arba sunaikinimo;

10) atlikti šios dalies 3–7 punktuose nustatytus veiksmus su teismo leidimu, išduotu vadovaujantis šio straipsnio 2 dalimi, jeigu veterinarinės kontrolės subjektas ar kitas asmuo trukdo atlikti veterinarinės kontrolės subjekto veiklos patikrinimą ar kitais būdais siekia išvengti

veterinarinės kontrolės subjekto veiklos patikrinimo ir yra pagrindo manyti, kad jis pažeidžia šio įstatymo ir kitų veterinarijos veiklą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus.

2. Prašymas išduoti leidimą, nustatytą šio straipsnio 1 dalies 10 punkte, pateikiamas apygardos administraciniam teismui. Apygardos administracinis teismas išnagrinėja prašymą ir priima motyvuotą nutartį prašymą patenkinti arba atmesti ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo prašymo pateikimo momento. Jeigu Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba nesutinka su apygardos administracinio teismo sprendimu atmesti prašymą, ji turi teisę per 7 darbo dienas apskūsti teismo nutartį Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas turi išnagrinėti skundą dėl apygardos administracinio teismo nutarties ne vėliau kaip per 7 darbo dienas. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos įgaliotas pareigūnas ir (arba) Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos atstovas turi teisę dalyvauti Lietuvos vyriausiajame administraciniame teisme nagrinėjant skundą žodinio proceso tvarka. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo priimta nutartis yra galutinė ir neskundžiama. Teismai, nagrinėdami prašymus ir skundus dėl leidimo atlikti atitinkamus veiksmus išdavimo, privalo užtikrinti pateiktos informacijos ir planuojamų veiksmų slaptumą.

3. Neatidėliotinais atvejais, kai veterinarinės kontrolės subjektas ar kitas asmuo trukdo atlikti veterinarinės kontrolės subjekto veiklos patikrinimą ar kitais būdais siekia išvengti veterinarinės kontrolės subjekto veiklos patikrinimo ir yra pagrįstų įtarimų, kad pažeidžiami veterinarijos sritį reglamentuojantys teisės aktai, bei dėl tokio pažeidimo gresia pavojus aplinkai, gyvūnų, žmonių sveikatai ar gyvybei, šio straipsnio 1 dalies 3–7 punktuose nurodyti Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos pareigūnų veiksmai gali būti atliekami Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus sprendimu. Pastaruoju atveju prašymas pateikiamas apygardos administraciniam teismui šio straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka ne vėliau kaip per 2 darbo dienas po tokio sprendimo priėmimo. Apygardos administracinis teismas šio straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priima nutartį patvirtinti taikytų veiksmų teisėtumą arba atsisako patvirtinti taikytų veiksmų teisėtumą. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba užtikrina informacijos, gautos vykdant neatidėliotinus veiksmus, slaptumą, iki įsiteisės teismo nutartis. Jeigu apygardos administracinis teismas atsisako patvirtinti taikytų veiksmų teisėtumą, Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba turi teisę apskūsti teismo nutartį šio straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka. Įsiteisėjus teismo nutarčiai, kuria atsisakoma patvirtinti taikytų veiksmų teisėtumą, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos veiksmai nutraukiami, o jų metu gauta informacija sunaikinama.“

6 straipsnis. 14 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 14 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„14 straipsnis. Veterinarinės kontrolės subjektų pareigos ir teisės

1. Veterinarinės kontrolės subjektai privalo:

1) užtikrinti, kad laiku būtų imamasi veterinarinės higienos ir ūkinių priemonių, siekiant sustabdyti gyvūnų užkrečiamųjų ligų plitimą ir likviduoti jų židinius;

2) leisti veterinarijos gydytojams apžiūrėti gyvūnus, imti tyrimui jų kraują ar kitą medžiagą, juos vakcinuoti, imtis priešepizootinių ir kitų veterinarinių profilaktikos priemonių ir padėti atlikti šiuos darbus, teisės aktų nustatyta tvarka sumokėti už atliktą darbą;

3) kai yra pagrįstų įtarimų dėl ypač pavojingos gyvūnų užkrečiamosios ligos, nedelsdami pranešti Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai ar privačiam veterinarijos gydytojui apie staigius arba gausius gyvūnų susirgimus ir gaišimus;

4) laikytis teisės aktuose nustatytų gyvūnų laikymo, naudojimo, vežimo, prekybos, įvežimo į Lietuvos Respubliką reikalavimų;

5) užtikrinti, kad ūkiniai gyvūnai būtų skerdžiami maistui, iš jų gauti gyvūniniai produktai būtų tiekiami maistui arba naudojami gyvūnams šerti teisės aktuose nustatyta tvarka ir tik pasibaigus išlaukai;

6) užtikrinti, kad sergantys ūkiniai gyvūnai priverstinai būtų skerdžiami Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatyta tvarka;

7) teisės aktų nustatyta tvarka įdiegti ir įgyvendinti savikontrolės sistemas;

8) laikytis teisės aktuose nustatytų gyvūninių produktų, šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių, genetinės medžiagos produktų, pašarų, pašarų priedų įvežimo į Lietuvos Respubliką, tvarkymo (gamybos, perdirbimo, pakavimo, laikymo, saugojimo, paskirstymo, tiekimo rinkai, pateikimo parduoti, pardavimo) reikalavimų;

9) užtikrinti, kad gyvūnai, gyvūniniai produktai, šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai, genetinės medžiagos produktai, pašarai ir pašarų priedai, veterinariniai vaistai ir veterinarinės priemonės bus vežami transportu, užtikrinančiu tinkamas vežimo sąlygas ir atitinkančiu teisės aktuose nustatytus reikalavimus;

10) bendradarbiauti su Valstybine maisto ir veterinarijos tarnyba atliekant veiksmus, leidžiančius išvengti pavojaus, kurį kelia jų laikomi gyvūnai, tiekiami arba jau patiekti rinkai gyvūniniai produktai, šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai, genetinės medžiagos produktai, pašarai ir pašarų priedai, veterinariniai vaistai ir veterinarinės priemonės, arba jį sumažinti;

11) vykdyti teisėtus Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nurodymus.

2. Veterinarinės kontrolės subjektai turi teisę:

1) dalyvauti ar paskirti atsakingą asmenį, kai Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos pareigūnai atlieka jų veiklos patikrinimą, patenka į veterinarinės kontrolės subjekto transportą,

patalpas, teritoriją, išskyrus atvejus, kai į transportą, patalpas ar teritoriją Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos pareigūnai patenka turėdami šio įstatymo nustatyta tvarka išduotą teismo leidimą;

2) teikti paaiškinimus, įrodymus dėl veiklos tikrinimo metu nustatytų pažeidimų. Rašytinės veterinarinės kontrolės subjekto ar jo įgalioto asmens pastabos, paaiškinimai įrašomi į patikrinimo aktą, o įrodymai pridedami prie patikrinimo akto ir apie jų pateikimą yra pažymima patikrinimo akte;

3) gauti konsultacijas veterinarijos veiklą reglamentuojančių teisės aktų įgyvendinimo klausimais;

4) asmeniškai dalyvauti arba būti atstovaujami savo atstovo pagal įstatymą ar įgalioto atstovo esant santykių su Valstybine maisto ir veterinarijos tarnyba;

5) susipažinti su dokumentais, suteikiančiais Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos pareigūnams teisę tikrinti jų veiklą, teismo leidimu patekti į transportą, patalpas ar teritoriją;

6) nevykdyti neteisėtų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nurodymų, įskaitant teisę atsisakyti pateikti informaciją, kurios pagal galiojančius teisės aktus kaupti veterinarinės kontrolės subjektas neprivalo;

7) reikalauti, kad Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba, atlikdama veterinarinės kontrolės subjekto priežiūros veiksmus, tiksliai laikytųsi veterinarijos veiklą reglamentuojančiuose teisės aktuose numatytų procedūrų ir neviršytų jai suteiktų įgaliojimų;

8) reikalauti užtikrinti informacijos, sudarančios veterinarinės kontrolės subjekto komercinę paslaptį, slaptumą;

9) reikalauti atlyginti neteisėta Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos veika padarytą turtinę ir neturtinę žalą;

10) įstatymų nustatyta tvarka apskūsti bet kokį Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos (jos pareigūno) veiksmą ar neveikimą;

11) naudotis kitomis šio ir kitų įstatymų suteiktomis teisėmis.

3. Veterinarinės kontrolės subjektams draudžiama užsiimti nesąžininga, klaidinančia veikla, už kurią taikoma atsakomybė pagal Pašarų įstatymą, Maisto įstatymą, Lietuvos Respublikos mažmeninės prekybos įmonių nesąžiningų veiksmų draudimo įstatymą, Lietuvos Respublikos ūkio subjektų, perkančių–parduodančių žalią pieną ir prekiaujančių pieno gaminiais, nesąžiningų veiksmų draudimo įstatymą, Lietuvos Respublikos nesąžiningos komercinės veiklos vartotojams draudimo įstatymą ar Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymą.“

7 straipsnis. 15 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 15 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Gavęs pranešimą apie įtarimą, kad gyvūnas serga užkrečiamąja liga, ir įvertinęs riziką dėl gyvūnų užkrečiamosios ligos pavojaus, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos pareigūnas vyksta į gyvūnų laikymo vietą, tikslina diagnozę, ima mėginius ir siunčia juos laboratoriniams tyrimams, imasi priemonių, kad būtų išvengta gyvūnų užkrečiamosios ligos plitimo, įskaitant draudimą išvežti gyvūnus, gyvūninius produktus, šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius, genetinės medžiagos produktus, pašarus, pašarų priedus, veterinarinius vaistus, veterinarines priemones iš įtariamo židinio ir židinyje esantiems žmonėms išvykti už židinio teritorijos.“

2. Pripažinti netekusia galios 15 straipsnio 4 dalį.

3. Pakeisti 15 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nurodymų, duodamų pagal šio straipsnio 3 dalį, privalo laikytis visi apsaugos, priežiūros, ligos buferinės zonos teritorijose esantys fiziniai ir juridiniai asmenys, kitos organizacijos ar jų filialai, valstybės ir savivaldybės institucijos ir įstaigos.“

4. Pakeisti 15 straipsnio 8 dalį ir ją išdėstyti taip:

„8. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos pareigūnai gali įpareigoti veterinarinės kontrolės subjektus paskersti gyvūnus ar perdirbti gyvūninius produktus, šalutinius gyvūninius produktus, pašarus laikantis veterinarijos reikalavimų, kai tai būtina gyvūnų užkrečiamosios ligos prevencijai ar tokios ligos židiniui likviduoti. Gyvūnų savininkams patirti nuostoliai kompensuojami Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytais atvejais ir nustatyta tvarka iš biudžeto lėšų.“

8 straipsnis. 16 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 16 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Lietuvos Respublikoje privalomas galvijų, kiaulių, avių, ožkų, arklinių šeimos gyvūnų laikymo vietų registravimas, laikomų galvijų, kiaulių, avių, ožkų, arklinių šeimos gyvūnų ženklavimas ir registravimas. Kitų ūkinių gyvūnų laikymo vietų ir jose laikomų ūkinių gyvūnų registravimas privalomas, jeigu dėl šių ūkinių gyvūnų jų laikytojai siekia valstybės paramos. Iš vienos galvijų, kiaulių, avių, ožkų, arklinių šeimos gyvūnų laikymo vietos perkelti į kitą galima tik paženklintus ir registruotus galvijus, kiaules, avis, ožkas, arklinių šeimos gyvūnus.“

2. Pakeisti 16 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytų ūkinių gyvūnų laikytojai gyvūnų perkėlimo ir kaitos duomenis teikia Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.“

9 straipsnis. 19 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 19 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„19 straipsnis. Valstybinės veterinarinės priežiūros teisiniai pagrindai

1. Valstybinė veterinarinė priežiūra atliekama vadovaujantis Reglamentu (ES) 2017/625 ir Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo nuostatomis tiek, kiek jos neprieštarauja Reglamentui (ES) 2017/625.

2. Veterinarinės kontrolės subjektų, tvarkančių gyvūninius produktus, pašarus ir jų priedus, šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius, genetinės medžiagos produktus, laikančių, naudojančių, vežančių gyvūnus ar jais prekiaujančių, valstybinei veterinarinei priežiūrai šio įstatymo nuostatos taikomos tiek, kiek jos neprieštarauja Pašarų įstatymo, Maisto įstatymo, Lietuvos Respublikos ūkinių gyvūnų veislininkystės įstatymo, Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo nuostatomis.

3. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba užtikrina asmenų, kurie pranešė apie šio įstatymo ir kitų veterinarijos reikalavimus reglamentuojančių teisės aktų pažeidimus, asmens duomenų konfidencialumą ar anonimiškumą įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.“

10 straipsnis. Įstatymo papildymas 21 straipsniu

Papildyti Įstatymą 21 straipsniu:

„21 straipsnis. Komercinių paslapčių apsauga ir valstybinę veterinarinę priežiūrą atliekančių pareigūnų atsakomybė

1. Veterinarinės kontrolės subjektai ar kiti asmenys, teikdami šiame įstatyme nustatytų reikalavimų pažeidimams tirti reikalingus dokumentus ar kitą informaciją Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai arba kai tik sužino, kad Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba turi dokumentų ar kitos informacijos, sudarančios jų komercinę paslaptį, gali pateikti Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai prašymą dėl jų komercinių paslapčių apsaugos. Šiame prašyme turi būti aiškiai ir motyvuotai nurodyta, kurią informaciją Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba turėtų laikyti veterinarinės kontrolės subjektų ar kitų asmenų komercine paslaptimi. Jeigu toks prašymas nėra pateikiamas, laikoma, kad Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos turimuose dokumentuose nėra informacijos, sudarančios veterinarinės kontrolės subjektų ar kitų asmenų komercinę paslaptį.

2. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba ar jos įgalioti pareigūnai ne vėliau kaip iki nutarimo ar kitokio galutinio sprendimo dėl nagrinėjamo klausimo priėmimo dienos priima sprendimą dėl prašymo tenkinimo ar atsisakymo jį tenkinti ir praneša veterinarinės kontrolės subjektui ar kitam asmeniui, jeigu priimamas sprendimas prašyme nurodytos informacijos nelaikyti komercine paslaptimi. Prašymas dėl komercinių paslapčių apsaugos netenkinamas, jeigu jame nurodyta informacija nelaikoma komercine paslaptimi pagal įstatymus arba turi įrodomosios reikšmės nustatant šiame įstatyme nustatytų reikalavimų pažeidimą. Šio prašymo nagrinėjimo

metu veterinarinės kontrolės subjekto ar kito asmens prašyme nurodyta informacija laikoma komercinę paslaptį sudarančia informacija.

3. Jeigu veterinarinės kontrolės subjektas ar kitas asmuo pateikia prašymą dėl komercinių paslapčių apsaugos, bet nenurodo, kurią konkrečią informaciją Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba turi laikyti veterinarinės kontrolės subjekto ar kito asmens komercinę paslaptimi, Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba per 3 darbo dienas nuo prašymo gavimo Valstybinėje maisto ir veterinarijos tarnyboje dienos pareikalauja, kad prašymą pateikęs veterinarinės kontrolės subjektas ar kitas asmuo per Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatytą ne trumpesnę kaip 3 darbo dienų terminą nurodytą šią informaciją. Veterinarinės kontrolės subjektas ar kitas asmuo, kurio komercinę paslaptį sudarančią informaciją turi Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba, gali būti įpareigotas per Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatytą terminą pateikti dokumento ar kitos informacijos išrašą be komercinę paslaptį sudarančios informacijos ir siekiamos apsaugoti informacijos aprašymą. Jeigu per nustatytą terminą veterinarinės kontrolės subjektas ar kitas asmuo nenurodo, kurią konkrečią informaciją Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba turi laikyti komercinę paslaptimi, nepateikia dokumento ar kitos informacijos išrašo be komercinę paslaptį sudarančios informacijos bei siekiamos apsaugoti informacijos aprašymo, laikoma, kad Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos turima informacija nėra komercinę paslaptį sudaranti informacija.

4. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba, spręsdama klausimą, ar informaciją laikyti veterinarinės kontrolės subjektų ar kitų asmenų komercinę paslaptimi, atsižvelgia į galimą riziką žmonių, gyvūnų ar augalų sveikatai ar aplinkai ir tokios rizikos pobūdį, rimtumą ir mastą.

5. Šio straipsnio nuostatos dėl komercinių paslapčių apsaugos taikomos ir pagal Reglamento (ES) 2017/625 37 straipsnį paskirtoms oficialiosioms laboratorijoms bei asmenims, turėjusiems darbo santykių su Valstybine maisto ir veterinarijos tarnyba arba pagal Reglamento (ES) 2017/625 37 straipsnį paskirtomis oficialiosiomis laboratorijomis, 3 metus po šių santykių pasibaigimo dienos.

6. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos ir jos pareigūnų veiksmai ir sprendimai gali būti skundžiami įstatymų nustatyta tvarka.“

11 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas

Pakeisti Įstatymo priedą ir jį išdėstyti taip:

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/22/EB dėl draudimo vartoti gyvulininkystėje tam tikras medžiagas, turinčias hormoninį ar tirostatinį poveikį, bei beta agonistus ir dėl direktyvų 81/602/EEB, 88/146/EEB ir 88/299/EEB panaikinimo.

2. 1998 m. vasario 27 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 494/98, nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 820/97 įgyvendinimo taisykles dėl minimalių administracinių sankcijų, taikomų įgyvendinant galvijų ženklinimo ir registravimo tvarką.

3. 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/82/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio veterinarinius vaistus.

4. 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras.

5. 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 2002/99/EB, nustatanti gyvūnų sveikatos taisykles, reglamentuojančias žmonėms skirtų gyvūninės kilmės produktų gamybą, perdirbimą, paskirstymą ir importą.

6. 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/625 dėl oficialios kontrolės ir kitos oficialios veiklos, kuri vykdoma siekiant užtikrinti maisto ir pašarų srities teisės aktų bei gyvūnų sveikatos ir gerovės, augalų sveikatos ir augalų apsaugos produktų taisyklių taikymą, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 999/2001, (EB) Nr. 396/2005, (EB) Nr. 1069/2009, (EB) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 ir (ES) 2016/2031, Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1/2005 ir (EB) Nr. 1099/2009 bei Tarybos direktyvos 98/58/EB, 1999/74/EB, 2007/43/EB, 2008/119/EB ir 2008/120/EB, ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 854/2004 ir (EB) Nr. 882/2004, Tarybos direktyvos 89/608/EEB, 89/662/EEB, 90/425/EEB, 91/496/EEB, 96/23/EB, 96/93/EB ir 97/78/EB bei Tarybos sprendimas 92/438/EEB (Oficialios kontrolės reglamentas).“

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Gitanas Nausėda